

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov Nr. 567 af 31. Oktober 1940 om Støtte til Bygningsstandsættelser og Varmeisoleringsarbejder m. v. vedrørende Beboelsesejendomme har kun fundet begrænset Anvendelse, og nogen afgørende Ændring af dette Forhold kan næppe ventes at ville fremkomme derved, at Fristen for Indgivelse af Andragende om Tilskud ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 21. December 1940 i Medfør af Lovens § 2 er forlænget til Udgangen af Februar Maaned 1941 eller ved den samtidig foretagne betydelige Nedsættelse af de Grænser, der udelukker Smaaarbejder fra at opnaa Tilskud og Laan.

Da det maa anses for meget ønskeligt, at Lovgivningen paa dette Omraade faar forøgede Muligheder for at fremme Beskæftigelsen, har man efter indhentet Indstilling fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Byggeudvalg udarbejdet nærværende Lovforslag.

Loven, der kun omfatter Beboelsesejendomme, foreslaas i § 1 udvidet til at gælde alle Ejendomme indenfor de Omraader, der omfattes af Loven, alene med Undtagelse af Landbrugsejendomme (med Hensyn til hvilke der er Hjemmel for Støtte i Lov Nr. 563 af 31. Oktober 1940 om Istandsættelse m. v. af Bygninger paa Landet), Ejendomme, der tilhører Stat eller Kommune og tjener et offentligt Formaal, Kirker samt de til Havneanlæg hørende Administrationsbygninger.

Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt og da adskillige Arbejder ikke kan udføres førend hen paa Foraaret, foreslaas Fristen for Arbejdernes Paabegyndelse — i Overensstemmelse med det oprindelige Forslag — forlænget til Udgangen af Maj Maaned 1941.

Da det har vist sig, at de i Lovens § 2, Stk. 1, fastsatte Størstebeløb for Tilskuddet medfører Vanskeligheder for, at navnlig Ejere af smaa Ejendomme kan drage den fulde Nytte af Lovens Bestemmelser, foreslaas de nævnte Størstebeløb

forhøjet. Ud fra samme Hensyn foreslaas det endvidere, at den eventuelle Nedsættelse af Tilskuddet ikke kommer til at gælde Tilskudsbeløb, der ikke vil overstige 200 Kr.

Medens man som Hovedregel har ment at burde opretholde Bestemmelsen om, at det enkelte Laan ikke maa overstige 35 pCt. af den af Kommunalbestyrelsen godkendte Udgift, har man, forsaavidt angaar Beboelsesejendomme med en Ejendomsskyldværdi paa indtil 25.000 Kr., ment at burde foreslaa, at Laanet kan andrage 50 pCt. af den nævnte Udgift, idet det har vist sig vanskeligt for Ejere af saadanne mindre Ejendomme at tilvejebringe det nødvendige Beløb til Afholdelse af den Del af Udgiften, der ikke dækkes ved Tilskud eller Laan.

Bestemmelsen om, at Laanene skal sikres ved Panteret inden for 90 pCt. af Ejendomsskyldværdien, foreslaas opretholdt for Beboelsesejendomme, jfr. dog nedenfor, medens der for Ejendomme, der i udpræget Grad er indrettet med særlig erhvervs-mæssig Virksomhed for Øje som f. Eks. industrielle Ejendomme, Værksteder og Hoteller, foreslaas en Laanegrænse af 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien og for andre Ejendomme — saasom Kontor- og Forretningsejendomme o. lign. — en Laanegrænse af 75 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Tvilsspørgsmaal om Afgrænsningen af disse Grupper afgøres af Kommunalbestyrelsen, hvis Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeriet.

Den særlige Regel for Beboelsesejendomme, der er opført med Statslaan i Henhold til Lovgivningen om Støtte til Boligbyggeri, skyldes, at den gældende Bestemmelse om Laanegrænsen i mange Tilfælde har afskaaret Ejere af saadanne Ejendomme, herunder de sociale Boligforeninger, fra at drage Nytte af Laaneadgangen.

I Forslagets § 2 er det foreslaaet at give de gunstigere Regler om Størstebeløbet for Tilskuddet tilbagevirkende Kraft.